

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษางานวิจัยเรื่องการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ความรู้และทัศนคติ ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อมูลนิธิปวีณา หงสกุล เพื่อเด็กและสตรีนั้นเป็นการวิจัยคุณภาพเชิงลึก (In-depth Interview) ในส่วนของการสัมภาษณ์และพูดคุยกับมูลนิธิและนอกจากนี้ยังใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งมีแนวทางการศึกษาในลักษณะการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อตอบโจทย์การวิจัย ดังนี้

1. การเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณาเป็นอย่างไร
2. ความรู้ ทัศนคติ ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา เป็นอย่างไร
3. การเปิดรับข่าวสารกับความรู้ที่มีต่อการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณามีความสัมพันธ์กันหรือไม่
4. การเปิดรับข่าวสารกับทัศนคติที่มีต่อการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณามีความสัมพันธ์กันหรือไม่
5. ความรู้และทัศนคติที่มีต่อช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณามีความสัมพันธ์กันหรือไม่

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ในส่วนที่ 1 จะเป็นผลการวิจัยจากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน 1 ท่าน ตลอดจนการศึกษาจากเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง และในส่วนที่ 2 จะเป็นผลการวิจัยจากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสำรวจจากการเก็บแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 400 ชุด

ส่วนที่1 สรุปผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

จากการศึกษาเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา มีกระบวนการสื่อสารเป็นลักษณะกระบวนการ คือ มีผู้ส่งสาร คือ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานภายในมูลนิธิ ส่งเนื้อหาของสารในเรื่องการช่วยเหลือเด็กและสตรีผ่านช่องทาง ผ่านช่องทางหลัก คือ สื่อสารมวลชนไปถึงกลุ่มผู้รับสาร โดยมีประเด็นในการสื่อสารดังต่อไปนี้

ส่วนที่1 สรุปผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้ส่งสาร การสื่อสารภายในมูลนิธิปวีณา หงสกุลจากการศึกษาพบว่า ผู้ส่งสารก็คือผู้บริหารหรือผู้ก่อตั้งมูลนิธิ นั่นคือ คุณปวีณา หงสกุล และเจ้าหน้าที่ฝ่ายปฏิบัติงานและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการภายในมูลนิธิ ซึ่งทำหน้าที่สื่อสารเรื่องการช่วยเหลือผู้ที่เข้ามาร้องเรียน เรื่องราวร้องทุกข์ โดยผ่านช่องทางสื่อผ่านช่องทางการสารต่างๆ ทั้งนี้ก่อนที่จะนำเสนอเรื่องราวผ่านสื่อต่างๆได้นั้น จะต้องมีการสื่อสารกันภายในมูลนิธิเสียก่อน และต้องสื่อสารกับผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อให้การสื่อสารที่จะส่งออกไปสู่สาธารณชนเป็นเรื่องราวในประเด็นเดียวกัน รวมทั้งลักษณะของผู้ส่งสารที่มี การสื่อสารกันภายในมูลนิธิ ดังนี้

1.การมีผู้นำที่ดี

จากการศึกษาพบว่า ผู้บริหารของมูลนิธิคือ คุณปวีณา หงสกุล มีลักษณะการเป็นผู้นำที่ดีในการทำงานเพราะคุณปวีณา หงสกุลนั้นเป็นสตรี ที่ได้รับการยอมรับจากสังคม ว่ามีภาพลักษณ์ที่ ทั้งในการเคยทำงานในส่วนของภาคการเมืองในระดับท้องถิ่นการเมืองระดับประเทศและมาแล้ว และได้รับรางวัลในสาขาสตรีดีเด่น และสตรีที่มีบทบาทในการช่วยเหลือสังคม ทั้งยังเคยเป็นเลขาธิการของพรรคประชากรไทยซึ่งเป็นพรรคการเมืองที่เคยมีบทบาทภายใต้การนำของคุณสมัคร์ สุทรวุฒ และคุณปวีณา หงสกุลเองก็เป็นผู้นำทางการออกร่างพระราชบัญญัติเพื่อคุ้มครองสิทธิของเด็ก และสตรี การทำงานในบทบาทผู้นำต่างๆนี้ย่อมเป็น แบบอย่างในการเป็นผู้นำที่ดีขององค์กร และการสร้างลักษณะของการทำงานภายในองค์กรอย่างเป็นระบบและเข้ามาดูแลทุกภาคส่วนของงาน

และการที่ผู้นำองค์กรนั้นเป็นผู้หญิง แล้ว ทำให้การทำงานขององค์กร มีความละเอียดอ่อนในการทำงานและประสานงาน ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ภายในองค์กร เป็นผู้หญิงมากกว่า ครึ่งหนึ่ง

ดังนั้นการแสดงผลออกผ่านทางวีดิทัศน์ และวีดิทัศน์ ทั้งนี้การมีผู้นำที่ดีนั้นส่งผลให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพในการเผยแพร่เรื่องราวของมูลนิธิออกสู่องค์กรภายนอก

2.มีความน่าเชื่อถือ

จากการศึกษาพบว่า ผู้บริหารองค์กร คือ คุณปวีณา หงสกุลเป็นบุคคลที่มีภาพลักษณ์ที่ดีและน่าเชื่อถือ มี แนวทางการปฏิบัติงานในการถ่ายทอดสารภายในมูลนิธิให้เกิดความเชื่อมั่นกับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ ในการเป็นตัวอย่างที่ดีในการทำงานและการประสานงานกับองค์กรต่างๆ ซึ่งส่งผลต่อความน่าเชื่อถือโดยรวมของมูลนิธิในเรื่องการเข้าช่วยเหลือเด็กและสตรี

ผู้ส่งสาร การสื่อสารภายนอกมูลนิธิปวีณา หงสกุล

จากการศึกษาพบว่า ผู้ส่งสารทั้งผู้บริหารคือ คุณปวีณา หงสกุลและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการผู้ช่วยเหลือและประสานงานที่มีทั้งสิ้นประมาณ 30 รายนั้น จะมีลักษณะของการเป็นผู้ส่งสารที่ทำการสื่อสารกับองค์กรภายนอก ทั้งนี้องค์กรภายนอกที่จะต้องทำการสื่อสารด้วยนั้น โดยส่วนใหญ่จะเป็นองค์กรพันธมิตรที่จะต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ซึ่งมีหลากหลายองค์กรพันธมิตรที่ติดต่อสื่อสารกับมูลนิธิอยู่เป็นประจำ คือ องค์กรภาครัฐ อาทิ กระทรวงยุติธรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ องค์กรเอกชนหรือหน่วยงาน NGO รวมทั้งสื่อมวลชน ในแขนงต่างๆ ทั้ง หนังสือพิมพ์ วิทยุ หรือโทรทัศน์ หรือผู้ผลิตรายการรวมทั้ง ประชาชนทั่วไป เป็นต้น ดังนั้น ผู้ส่งสารมูลนิธิปวีณา หงสกุลจะมีลักษณะ ดังนี้

1.เป็นผู้มีความรู้ในเรื่องของกฎหมายคุ้มครองสิทธิเด็กและสตรี

จากการศึกษาพบว่า ผู้ส่งสารทั้งผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการนั้นจะทำการสื่อสารกับองค์กรพันธมิตรในรูปแบบการถ่ายทอดความรู้ในส่วนของการประสานงานแก่เจ้าหน้าที่ภายในองค์กร และผู้ที่มาร้องเรียน โดยเจ้าหน้าที่ทุกคนจะมีการรวมพูดคุยในการแก้ปัญหา แก่ผู้ที่มาร้องเรียน และรายงานแก่ผู้นำองค์กร เพื่อลงมือปฏิบัติตาม เพื่อช่วยเหลือ

2. มีความน่าเชื่อถือ

จากการศึกษาพบว่า ความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสารนั้นคือคุณปวีณา หงสกุล และทีมงานของมูลนิธิ ที่ทำงานในองค์กร ร่วมกันซึ่งส่วนใหญ่ได้เข้ามาดูแลผู้ร้องทุกข์และร่วมประสานงานในการจัดการแก้ไขและช่วยเหลือ โดยทุกคนนั้นมีความรู้และได้ร่วมกันปฏิบัติหน้าที่กับคุณปวีณา หงสกุล รวมทั้งมีการลงพื้นที่ หรือปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่และด้วยบุคลิกของคุณปวีณา ที่มีบทบาทให้เห็นตามสื่ออย่างเด่นชัดในการเป็นสตรี ที่เข้าช่วยเหลือเด็กและสตรี รวมถึงการเคยเข้าร่วมการออกพระราชบัญญัติในการคุ้มครองสิทธิเด็กและสตรีต่างๆ ทำให้การส่งสารมีความน่าเชื่อถือ และเป็นบุคลิกลักษณะอย่างหนึ่งที่สำคัญในการสื่อสารกับองค์กรภายนอก

สาร

จากการศึกษาพบว่า สาร คือ เรื่องราวเกี่ยวกับคดีต่างๆที่เข้ามาร้องทุกข์และถูกถ่ายทอดผ่านช่องทางของการสื่อสารต่างๆให้ถึงกลุ่มเป้าหมายทั้งนี้ผู้ส่งสารจะเป็นผู้กำหนดเนื้อหาของสารที่จะถ่ายทอดไปถึงผู้รับสาร ซึ่งมีประเด็นในการสื่อสารดังต่อไปนี้

1.ประสิทธิภาพการสื่อสารภายในองค์กร

ประสิทธิภาพการสื่อสารภายในองค์กร เป็นการสื่อสารระหว่างหัวหน้ามูลนิธิและเจ้าหน้าที่ก่อนที่จะสื่อสารออกไปภายนอก ดังนั้นจึงต้องมีการสื่อสารภายในองค์กรเสียก่อนเพื่อผลสำเร็จในการดำเนินงาน ดังนี้

1.1 การสื่อสารภายในมูลนิธิระหว่างผู้บริหารกับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน

ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการทุกฝ่ายจะมีการพูดคุยกันเป็นประจำในเรื่องของนโยบายมูลนิธิ กล่าวคือ จะเป็นลักษณะของการสื่อสารทั้งสองระดับ จากบนลงล่างและล่างขึ้นบน และสิ่งที่เป็นการสร้างความสำเร็จร่วมกันของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการคือการยึดถือความอ่อนโยนและความอ่อนน้อมถ่อม ตน เห็นใจซึ่งกันและกัน เพราะมูลนิธิเปรียบเสมือนโรงหมอ ที่มีผู้เข้ามาขอความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องและเจ้าหน้าที่ในองค์กรนั้นต้องปฏิบัติต่อผู้ที่เดือดร้อนอย่างถ้อยทีถ้อยอาศัยด้วย

1.2 การสื่อสารภายในมูลนิธิระหว่างผู้บริหารกับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ

ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการมีการสื่อสารกันในเรื่องการทำงานร่วมกันและจัดการสื่อสาร

เกี่ยวกับระบบของทางมูลนิธิเป็นการแยกส่วนการทำงาน และประสานงานของคนในองค์กร จากบนลงล่างและเป็นการสื่อสารแบบสองทางและนำไปลงมือปฏิบัติด้วย

1.3 การสื่อสารภายในมูลนิธิระหว่างผู้บริหารและเจ้าหน้าที่กับผู้เข้าร้องทุกข์

ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการมีการสื่อสารกันกับผู้ร้องทุกข์โดยจะเป็นการพูดคุย สอบถามหรือสอบสวนกับผู้ที่มาร้องเรียนทั้งมาด้วยตัวเอง คุยทางโทรศัพท์ โดยจะสอบถามรายละเอียดและสอบถามเบาะแสที่ชัดเจนด้วยแก่ผู้ร้องเรียน หรือผู้ที่แจ้งเบาะแสและจะสอบถามไปยังหน่วยงานนั้นๆ แต่ในเบื้องต้น ทางเจ้าหน้าที่ต้องสื่อสารและพูดคุยกับผู้ร้องเรียนด้วยตัวเองก่อน

2. ใช้การสื่อสารหลายรูปแบบทั้งสองทางและอื่นๆ

การสื่อสารภายในมูลนิธิปีเวิลด์า หงสกุลระหว่างผู้บริหาร กับเจ้าหน้าที่ในองค์กร และผู้ร้องทุกข์ก็จะมี การสื่อสารกันเองในเรื่องของงานนโยบายต่างๆแล้วจึงสื่อสารลงมาข้างล่างคือเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ ก็จะมีการสื่อสารกันเอง แลกเปลี่ยนทัศนคติกัน ในเรื่อง ต่างๆที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับมูลนิธิ หลังจากนั้นก็จะสื่อสารกลับขึ้นไปให้ผู้บริหารได้รับทราบ ดังนั้นการสื่อสารภายในมูลนิธิจึงมีการสื่อสารที่หลากหลาย ทั้งสื่อสารแบบ2ทางและแบบอื่นๆ

3. เนื้อหาสารเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กและสตรีของทางมูลนิธิ

การเผยแพร่ความรู้ในเรื่องราวช่วยเหลือต่างๆในเรื่องการร้องทุกข์ และการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิรวมทั้งข้อมูลของมูลนิธิและข้อมูลเรื่องของสถิติที่ถูกร้องเรียนจากทางมูลนิธิ

นอกจากนี้ยังเผยแพร่ความรู้ เกี่ยวกับข้อเรียกร้องหรือกฎหมาย ในการคุ้มครองสิทธิสตรีและกฎหมายคุ้มครองเด็ก รวมถึงเผยแพร่ข้อมูล กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ และการรณรงค์เพื่อสิทธิ

เด็ก และสตรีอีกด้วย โดยผ่านสื่อมวลชน ทั้งรายการโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์/นิตยสาร , สื่อบุคคล รวมทั้งสื่อเฉพาะกิจทั้งเว็บไซต์ของทามูลนิธิปวีณา หรือเผยแพร่ความ นโปรซัวร์/แผ่นพับ เอกสารเป็นประจำ

ประเด็นเนื้อหาของสารภายนอกมูลนิธิปวีณา หงสกุล

1.การสื่อสารภายนอกมูลนิธิปวีณา หงสกุลเพื่อสร้างพันธมิตร

จากการศึกษาพบว่า มูลนิธิปวีณา หงสกุลมี การสื่อสารกับองค์กรภายนอก เพื่อสร้างเครือข่าย ในการที่จะติดต่อสื่อสารมีทั้งองค์กรที่เป็นสื่อมวลชน ภาครัฐ ภาคเอกชนหรือบุคคลทั่วไป เพื่อสร้างพันธมิตร ในการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องของการช่วยเหลือและคุ้มครองเด็กและสตรี เพราะการทำงานของมูลนิธิ ที่ต้องมีการประสานงาน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมพัฒนาสังคม กระทรวงยุติธรรม หน่วยงานของภาครัฐ และภาคเอกชน ที่ทางมูลนิธิต้องประสานงานต่อเพื่อเข้าช่วยเหลือผู้ร้องเรียน

2.การสื่อสารภายนอกมูลนิธิปวีณา เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการทำงานของมูลนิธิ

จากการศึกษาพบว่า มูลนิธิปวีณา หงสกุล มีการสื่อสารกับองค์กรภายนอก เพื่อให้ ความรู้ กับประชาชนในเรื่องของการช่วยเหลือเด็กและสตรี ที่มาร้องเรียน เพราะไม่ได้รับความ เป็นธรรม จากการทำงานของหน่วยงานในภาครัฐ หรือหน่วยงานที่เคยเข้าร้องเรียนมาก่อนหน้านั้น และประสานงานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาอย่างตรงจุด และให้เห็นถึง กระบวนการ ทำงานขององค์กร ว่าเมื่อเข้าเริ่มแจ้งร้องเรียน และได้มีการทำงาน และประสานงาน ให้ต่อเนื่องจนกระทั่งสิ้นสุดคดีอย่างไร

3.การสื่อสารภายนอกมูลนิธิปวีณา หงสกุล เพื่อกิจกรรม และรณรงค์ให้แก้ไข ปัญหาความ รุนแรงแก่เด็กและสตรี

จากการศึกษาพบว่า มูลนิธิปวีณา หงสกุลมีการสื่อสารกับองค์กรภายนอก องค์กรต่างๆ และประชาชนเพื่อให้เห็นถึง โครงการต่างๆที่มูลนิธิจัดขึ้น เพื่อรณรงค์ให้ยุติความรุนแรง อีกทั้ง

รณรงค์ ให้สตรี เข้ามามีบทบาทในสังคม รวมถึงการทำงานของภาครัฐ ทั้งทางฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารด้วย และสังคมดังเช่นในปัจจุบัน

ช่องทางการสื่อสาร

จากการศึกษาพบว่า ช่องทางการสื่อสารสำหรับกระบวนการสื่อสารเพื่อให้ความรู้ในเรื่องของการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา เป็นช่องทางการสื่อสารที่ครอบคลุม คือ ผู้ส่งสาร ได้ส่งสารผ่านช่องทางการสื่อสาร คือ สื่อมวลชน ต่างๆดังนี้ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต

โทรทัศน์

รายการโทรทัศน์ที่เป็นช่องทางการสื่อสารการรณรงค์และประชาสัมพันธ์โครงการต่างๆ ของ มูลนิธิปวีณา หงสกุลต่อเนื่อง คือรายการผู้หญิงถึงผู้หญิง และรายการที่ออกอากาศโดยการนำประเด็นที่น่าสนใจที่สอดคล้องกับรายการนั้นๆโดยนำเสนอเป็นครั้ง คราว ซึ่งมีประเด็นในการสื่อสารดังต่อไปนี้

● ประเด็นในการสื่อสาร

1.1รายการโทรทัศน์ในฐานะเป็น Gate Keeper

รายการโทรทัศน์ที่นำเสนอเรื่องราวของกรณีที่เข้าร้องเรียนกับทางมูลนิธิปวีณาทั้งที่นำเสนอเป็นประจำ คือข่าวช่อง 9 3 5 7และรายการที่นำเสนอเป็นครั้งคราว เช่น รายการข่าว สามมิติ รายการเรื่องจริงผ่านจอ รายงาน ผู้หญิงถึงผู้หญิง รายการเรื่องเล่าเช้านี้ เป็นต้น มีการทำหน้าที่ของสื่อมวลชนในฐานะเป็น Gate Keeper คือ การคัดเลือกข่าวสารที่น่าสนใจมานำเสนอ และเป็นข่าวสารที่มีประโยชน์และมีคุณค่าต่อสังคม

1.2รายการโทรทัศน์กับการรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็กและสตรี

รายการผู้หญิงถึงผู้หญิงเป็นรายการโทรทัศน์ที่นำเสนอเรื่อง เกี่ยวกับผู้หญิง ที่ครอบคลุมถึง การให้ข้อมูลหรือนำเสนอข่าวที่เกี่ยวกับสตรีที่ถูกทำร้าย และการเข้าช่วยเหลือของทางมูลนิธิปวีณา รวมถึงโครงการรณรงค์หรือกิจกรรม ที่ทางมูลนิธิ หรือภาคเอกชนอื่นๆร่วมกันจัดกิจกรรมขึ้นมา โดยมีตัวแทน คุณปวีณา หรือสตรี เข้ามามีบทบาทและเป็นผู้นำโครงการ และประชาสัมพันธ์ให้เห็นถึงโครงการที่ดีและภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กร หรือมูลนิธิ

1.3 รายการโทรทัศน์กับการเผยแพร่ความรู้และตีแผ่เรื่องราวการร้องทุกข์ ทารุณกรรมต่อเด็กและสตรี

รายการข่าวภาคค่ำและรายการเรื่องจริงผ่านจอ นั้นเป็นการนำเสนอของข่าวสารที่ทางสื่อได้นำเสนอข่าวการที่ผู้ร้องเรียนเข้าร้องแก่ทางมูลนิธิ ซึ่งในหนึ่งเดือนนั้น ทางมูลนิธิได้มีผู้เข้าร้องเรียนถึง 600 คดี แต่ที่สื่อนำมาเสนอ มีเพียง 2-3 คดีต่อเดือนซึ่งนับว่า ไม่ถึง 1 เปอร์เซ็นต์ จากที่มาร้องเรียนกับมูลนิธิด้วยซ้ำ โดยในแต่ละคดีที่ทางสื่อนำเสนอ นั้นจะเป็นการคัดเลือกของสื่อเอง ไม่ใช่ ทางมูลนิธิเป็นคนเลือก และเป็นความสมัครใจ ของเจ้าทุกข์ที่สามารถนำมาออกสื่อได้ ตามที่เห็นเป็นข่าวของทางมูลนิธิปวีณา นั่นเอง

วิทยุ

รายการวิทยุที่เป็นช่องทางการสื่อสารอย่างหนึ่งในการนำเสนอหรือเป็นสื่อการช่วยเหลือเด็กและสตรี นั่นคือรายการ เสียงจากผู้หญิง ซึ่งก่อตั้งโดยเครือข่ายผู้หญิงภาคประชาชน คลื่นวิทยุ 107.5 และร่วมกับสถานีวิทยุชุมชนถึง 13 แห่งทั่วประเทศ ในการให้การรณรงค์และประชาสัมพันธ์โครงการที่เกี่ยวกับการช่วยเหลือและคุ้มครองการทารุณกรรม ล่วงละเมิดทางเพศแก่เด็กและสตรี สถานีวิทยุ จส. 100 ซึ่งจะเป็นการแจ้งข้อมูลหรือร้องเรียนและช่วยประสานงาน ซึ่งนับว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ในการเผยแพร่ข่าวสารของทางมูลนิธิด้วย

ประเด็นในการสื่อสาร

1.1 รายการวิทยุกับการให้ข่าวสารความรู้การช่วยเหลือเด็กและสตรี

รายการความรู้เกี่ยวกับการเผยแพร่ความรู้เพื่อเด็กและสตรีนั้นเป็นรายการวิทยุที่นำเสนอเรื่องราวเป็นประจำโดยมีวิทยากรผู้ดำเนินรายการ ซึ่งการดำเนินรายการนั้น จะนำเสนอเรื่องราวและปัญหา ของสตรีที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน โดยจะมีการพูดคุยกับผู้ที่เป็สตรีจากทางบ้าน เป็นการสายโทรศัพท์ เข้ามาพูดคุย แจ้งเรื่องราวร้องทุกข์ ที่อยากให้ช่วยเหลือและทางวิทยุ ก็จะเป็นสื่อกลาง

ให้แจ้งเรื่องราว เหล่านั้นและ แนะนำไปยังหน่วยงาน รวมทั้งเชิญวิทยากร มาพูดคุย เกี่ยวกับ การช่วยเหลือ หรือกรณี ศึกษาที่เกิดขึ้นกับเด็กและสตรีนี้เอง

1.2 รายงานวิทยุกับการเผยแพร่ความรู้และรณรงค์โครงการเพื่อเด็กและสตรี

รายการวิทยุที่ให้ความรู้และรณรงค์โครงการเพื่อช่วยเหลือเด็กและสตรีนั้นจะเป็นการนำเสนอในรูปแบบการประชาสัมพันธ์ทางคลื่นวิทยุ โดยจะมีการฝากข่าวหรือเข้ามาประชาสัมพันธ์ในรายการหรือช่วงรายการที่เปิดให้ประชาสัมพันธ์โดยการเข้ามามีส่วนร่วม ของผู้ฟังที่จะโทรศัพท์เข้ามาในรายการและสอบถามถึงโครงการและเข้าร่วมกิจกรรม นั้นด้วย

หนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์ที่นำเสนอเรื่องราวข่าวของการช่วยเหลือมูลนิธิปวีณา โดยการนำเสนอ ของหนังสือพิมพ์นั้นส่วนใหญ่จะเป็นการนำเสนอเรื่องราวที่กำลังเป็นประเด็นทางสังคม ทางหนังสือพิมพ์ นำเสนอเรื่องราวในลักษณะของการให้ข้อมูลเชิงข่าวสารที่ทางมูลนิธิได้เข้าช่วยเหลือผู้ที่มาร้องเรียนอย่างไร โดยเป็นการเสนอข่าว ที่จะเป็นภาพข่าวที่มีคุณภาพ ซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งมูลนิธิ และ ภาพของเหยื่อที่ปกปิดหน้าตา เข้าชี้แจงกับตำรวจ โดยข้อมูลของข่าวนั้นก็จะเป็นข้อมูลที่นำเสนอโดยสื่อ

ซึ่งมีประเด็นในการสื่อสารดังต่อไปนี้

ประเด็นในการสื่อสาร

1.1 หนังสือพิมพ์ในฐานะเป็น Gate Keeper

หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับจะมีการคัดเลือกข่าวสาร(Gate Keeper) คือ จะไม่ได้นำเสนอเหตุการณ์ทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมแต่เลือกเรื่องราวที่เป็นประโยชน์และสามารถนำมาเป็นข่าวให้ผู้อ่านได้ติดตาม

1.2 หนังสือพิมพ์กับการให้ข้อมูลข่าวสารในเรื่องของการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา

หนังสือพิมพ์/นิตยสารก็เหมือนสื่อมวลชนอื่นๆ อย่างรายการโทรทัศน์ คือเป็นส่วนหนึ่งในการให้ข้อมูลข่าวสารของการช่วยเหลือของมูลนิธิปวีณา ตั้งแต่การเข้าแจ้งร้องทุกข์ และทางมูลนิธิได้มีการติดต่อประสานงานไปยังหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบต่อกรณีของผู้ร้องเรียน และการนำเสนอภาพและเนื้อหาอีกทั้งยังมีการให้ข้อมูลของผู้ที่ก่อคดี และข้อมูลจากการแจ้งเบาะแส เพื่อขยายผลและดำเนินการปฏิบัติ งานจนถึงสิ้นสุดคดีหรือการใช้สื่อหนังสือพิมพ์ประชาสัมพันธ์ถึงโครงการรณรงค์ต่างๆ ทางสื่อก็จะให้ข้อมูลรายละเอียดในส่วนนี้ว่าใครเป็นผู้รับผิดชอบ

1.3 หนังสือพิมพ์กับการเผยแพร่ความรู้และรณรงค์โครงการเพื่อเด็กและสตรี

หนังสือพิมพ์กับการเผยแพร่และรณรงค์โครงการเพื่อเด็กและสตรีนั้น จะเป็นลักษณะของการนำเสนอข่าวการโครงการ หรือกิจกรรมที่ทางมูลนิธิร่วมกับภาคส่วนต่างๆ ในสังคมในการจัดกิจกรรม การมอบรางวัล เช่นกิจกรรมที่จัดขึ้นในวันสตรีสากล ที่ทางมูลนิธิได้มอบรางวัลให้แก่สตรีตัวอย่างด้วย

สื่ออินเทอร์เน็ต

สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางการสื่อสารสมัยใหม่ที่เข้าถึงกลุ่มคนได้หลากหลายและสะดวกในการติดต่อข่าวสารผ่านทางเว็บไซต์ www.paveena.com ซึ่งเว็บไซต์นี้ก่อตั้งโดยมูลนิธิปวีณา เอง โดยเนื้อหาของเว็บไซต์จะเป็นการให้ข้อมูลถึง ประวัติ ของมูลนิธิ ผู้ก่อตั้ง สถิติ เกี่ยวกับการร้องเรียน วีดีโอ นำเสนอของมูลนิธิ คดีตัวอย่างที่ออกสื่อมวลชน ซึ่งนอกจากนี้แล้ว

ทั้งนี้เป็นสื่อที่กลุ่มเป้าหมายมีการรับรู้ข่าวสารในปริมาณไม่มากนัก เมื่อเทียบกับสื่ออื่นซึ่งมีประเด็นในการสื่อสารดังต่อไปนี้

1.1 สื่ออินเทอร์เน็ตกับการให้ข่าวสารเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา

เว็บไซต์ของมูลนิธิปวีณาจะมีให้รายละเอียดเกี่ยวกับมูลนิธิทั้งผู้ก่อตั้ง วิสัยทัศน์ สถิติของผู้ที่เข้าร้องเรียนว่ามีอะไรบ้าง บทความเกี่ยวกับมูลนิธิที่น่าสนใจ ข่าวการช่วยเหลือและแจ้งร้องทุกข์

ทั้งนี้เพื่อเป็นช่องทางการสื่อสารให้ประชาชนได้รับรู้ผลิตภัณฑ์และเรื่องราวของมูลนิธิ พร้อมทั้งมีการรายงานความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับมูลนิธิ และเป็นสื่อกลางให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารด้วย

1.2 สื่ออินเทอร์เน็ตกับการเผยแพร่ความรู้

เว็บไซต์ของมูลนิธิให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องช่องทางความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับสตรีและเด็ก ผ่านทางบทความต่างๆ ที่มีนักวิชาการหรือผู้มีความรู้มาเขียน และคุณปวีณาเอง ซึ่งทางมูลนิธิจะมีการเผยแพร่ข้อมูลลงในอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นการเผยแพร่ความรู้ผ่านทางช่องทางที่ทันสมัยในสังคม

ปัญหานำวิจัย

1. การเปิดรับข่าวสาร ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณาเป็นอย่างไร

1.1 ลักษณะทางประชากร

การศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน มีเพศชายน้อยกว่าเพศหญิง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับมหาวิทยาลัยและศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเอกชนและส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท เป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในหอพักรวม ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างอาศัยในกรุงเทพมหานครเป็นส่วนใหญ่

1.2 การเปิดรับข่าวสารมูลนิธิปวีณา

จากกลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับมูลนิธิปวีณาจากการสำรวจโดยกลุ่มประชากรตัวอย่างจากงานวิจัยนั้น ผลการสำรวจพบว่าวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครเปิดรับสื่อโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมาคือ อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์และวิทยุ ตามลำดับซึ่งประเภทของรายการโทรทัศน์มากกว่าครึ่งของกลุ่มตัวอย่างรับรู้ข่าวสารจากโดยโทรทัศน์ได้แก่ข่าวช่อง 3 รายการข่าวสามมิติ ต่อมาคือ สื่อ อินเทอร์เน็ตซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้เข้าไปที่ เว็บไซต์ pantip .com โดย สื่อหนังสือพิมพ์มีความถี่ในการเปิดรับของสื่อพอสมควร ซึ่งประเภทของสื่อหนังสือพิมพ์มากกว่าครึ่งของกลุ่มตัวอย่างหนังสือพิมพ์คือ ไทยรัฐในข่าว หน้าหนึ่ง ในส่วนของสื่อวิทยุนั้นคือ วิทยุคลื่น จส. 100

2 .ความรู้ ทักษะคติ ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณามีลักษณะเป็นอย่างไร

2.1ความรู้เกี่ยวกับมูลนิธิปวีณา

กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งมีความรู้เกี่ยวกับมูลนิธิปวีณา โดยแยกเป็นคำถาม 10 ข้อ

ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องของมูลนิธิปวีณา จากการตอบแบบสอบถามทั้ง หมด 10 ข้อ โดยตอบว่าใช่ โดยผู้ตอบแบบสอบถามได้เปิดรับสื่อจากทางโทรทัศน์มากที่สุดและส่วนใหญ่ของผู้ตอบแบบสอบถามนั้น รู้ว่ามูลนิธิปวีณา หงสกุลเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

2.2ทัศนคติเกี่ยวกับมูลนิธิปวีณา

จากการวิจัยโดยกลุ่มตัวอย่างพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าทัศนคติปานกลางเกี่ยวกับมูลนิธิปวีณาว่าเป็นมูลนิธิที่ให้ความช่วยเหลือเด็กและสตรีดีที่สุด

3.การเปิดรับข่าวสารกับความรู้เกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณามีความสัมพันธ์กันหรือไม่

จากผลการวิจัยพบว่าการเปิดรับข่าวสารกับความรู้ของวัยรุ่นเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณามีความสัมพันธ์กัน ในทิศทางตรงกันข้ามกัน กล่าวคือการเปิดรับข่าวสารไม่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางความรู้ คือไม่ว่าผู้รับสารจะเปิดรับข่าวสารมากขึ้น แต่ความรู้ก็ไม่ได้เพิ่มขึ้น

4.การเปิดรับข่าวสารกับทัศนคติเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณามีความสัมพันธ์กันหรือไม่

ผลการวิจัยพบว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา กับทัศนคติของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กันกันในเชิงตรงข้ามกัน คือกลุ่มตัวอย่างมีความรู้มากขึ้นแต่ไม่ได้ส่งผลในทิศทางที่มีทัศนคติที่ดีขึ้น

การอภิปรายผลการวิจัย

ลักษณะของผู้ส่งสารภายในมูลนิธิปวีณา หงสกุล

มีผู้นำในการบริหารงานที่ดี

ผลจากการศึกษาพบว่า หัวหน้าองค์กร มีลักษณะของการเป็นผู้นำที่ดีในการทำงาน ทั้งการวางตัวในการเป็นแบบอย่างที่ดีและแนวทางการปฏิบัติงานเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับจากสังคม อีกทั้งยังเป็นสตรีที่เป็นผู้นำในการคุ้มครองและเรียกร้องสิทธิเพื่อสตรี

นอกจากนี้มูลนิธิยังมีการดำเนินงานโดยมีปรัชญาเป็นแนวทางร่วมกันนั้น เพราะมีผู้บริหารซึ่งเป็นผู้นำที่ดีเป็นแบบอย่างในการดำเนินงาน รวมทั้งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการกว่า 30 คนที่มีความรักและเชื่อฟังผู้นำ โดยผู้นำจะมีลักษณะของการเป็นผู้บริหารที่เป็นแบบอย่างในการปฏิบัติตัวให้กับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นตัวอย่างที่ดีในการทำงานตรงตามปรัชญาของทางมูลนิธิ ไม่มีการเอาตัวเอาเปรียบประชาชนผู้บริโภค มีทั้งการเป็นตัวอย่างที่ใช้การสื่อสารทั้งวัจนภาษาคือการพูด และ อวัจนภาษาคือการปฏิบัติให้ดู มีการสื่อสารด้วยการกระทำ (Action for communication) สอดคล้องกับ Roger(1971) ว่า การถ่ายทอดประสบการณ์จากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งโดยการทำให้ดูลงมือทำจะแบบอย่างที่ดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลนรี แนวพนิช (2547) ว่า พระพยอม กัลยาโณ ได้สร้างความน่าเชื่อถือและความไว้วางใจเพื่อให้ประชาชนเห็นด้วยและคล้อยตามกับความคิดที่จะช่วยกันช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ด้วยการทำตัวเป็นแบบอย่างเพื่อให้ประชาชนเกิดความศรัทธา รวมทั้งงานวิจัยของ จุมพล ผ่องนัยเลิศ (2543) ว่า การทำเป็นตัวอย่างเป็นวิธีการอบรมที่ดีที่สุดโดยไม่ต้องกล่าวด้วยวาจา แต่เป็นการสาธิตให้ดูซึ่งเป็นทักษะการสื่อสารแบบอวัจนภาษาที่ช่วยในการสร้างความน่าเชื่อถือในตัวผู้นำเยาวชนชุดอบรมได้เป็นอย่างดี

มีความน่าเชื่อถือ

ผู้ส่งสารมูลนิธิมูลนิธิปวีณา หงสกุล นั้นจะมีบุคลิกลักษณะของความน่าเชื่อถือในการส่งสาร โดยคุณปวีณา หงสกุล เป็นผู้ที่ได้รับรางวัล ในสาขา ต่างๆมากมาย ทั้งยังเป็นนักการเมืองและเป็นผู้ที่ทำงานในองค์กรสตรี ซึ่งส่งผลในการโน้มน้าวใจในการสื่อสาร สอดคล้องกับ Roger (1971) ว่า ความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสารเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งของการโน้มน้าวใจ ซึ่งพบว่าการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมจะเกิดขึ้นได้ดีในกรณีที่ผู้ส่งสารมีความน่าเชื่อถือสูง รวมไปถึง

ถึงเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการทุกฝ่ายในมูลนิธิ ต่างก็มีความรู้และประสบการณ์ ใน ซึ่งก็จะส่งผลต่อความ น่าเชื่อถือในการเป็นผู้ส่งสาร

เนื้อหาของสารภายในมูลนิธิปวีณา หงสกุล

ประสิทธิภาพการสื่อสารภายในองค์กรที่ดี

ผลจากการศึกษาพบว่า ลักษณะการทำงานภายในมูลนิธิปวีณา หงสกุลนั้น มีการทำงานที่ประสานงานกับคนในองค์กร และคนนอกองค์กร ทั้งเรื่องนโยบายการทำงาน การช่วยเหลือผู้ที่มาร้องทุกข์และกระตุแลผู้ที่ขอความช่วยเหลือและประสานงานจนถึงสิ้นสุดคดีนั้น

มีการประชุมแล้ว จึงแจ้งรายละเอียดให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการทราบในการทำงานร่วมกัน เพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้เมื่อเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการมีความสงสัยหรือว่าต้องการจะแสดงความคิดเห็น เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการก็สามารถแสดงความคิดเห็นได้ ทั้งนี้ สอดคล้องกับ Bernard (อ้างถึงใน กุลนรี แนวพนิช, 2547:31) ว่า องค์กรเป็นที่รวมของกลุ่มคน เพื่อทำการติดต่อสื่อสารสร้างความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เพื่อให้เป้าหมายที่กำหนดร่วมกัน บรรลุผลสำเร็จโดยบุคคลได้มีการผนึกกำลังรวมตัวกัน มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ (authority) และความรับผิดชอบ (responsibility) ของแต่ละคนให้สามารถดำเนินการในกิจกรรมต่างๆ

นอกจากนี้ยังเป็นลักษณะการสื่อสารที่เป็นสองทางคือ ผู้บริหารสื่อสารลงมา และเจ้าหน้าที่ก็สื่อสารขึ้นไป แม้ว่าจะมีการแบ่งลำดับชั้นในการทำงานก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ พจนา วาสีกรัตน์ (2535) ศึกษาประสิทธิผลของสื่อประชาสัมพันธ์โครงการริงค์เอิร์ธ ในการให้ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแก่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตกรุงเทพมหานคร แม้ว่าจะมีการแบ่งลำดับชั้นในการปฏิบัติงาน แต่ส่วนใหญ่จะใช้การสื่อสารแบบสองทาง (Two - way communication) ไม่เป็นทางการ เนื่องจากมีความสัมพันธ์ในระดับ ใกล้ชิดกัน และมีการสื่อสารแบบแนวนอน (Horizontal Communication) ทั้งนี้สอดคล้องกับ งานวิจัยของ กุลนรี แนวพนิช (2547) ว่า การสื่อสารระหว่างสมาชิกในโครงการนั้น จะพบรูปแบบ การสื่อสารแบบสองทาง(Two-way communication) ที่มีลักษณะไม่เป็นทางการ มี 2 ลักษณะ คือ การสื่อสารในเชิงสถานภาพส่วนตัว และการสื่อสารเพื่อการปฏิบัติงาน นอกจากนี้การสื่อสารในทุก บริบทระหว่างสมาชิกมีลักษณะการสื่อสารในระดับแนวนอน (Horizontal Communication) รวมทั้ง สอดคล้องกับแนวคิดของ เสนาะ ติยาวั (2541) ว่า การสื่อสารในแนวนอน เป็นการสื่อสาร ที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคลในระดับเดียวกัน จะเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เพราะพื้นฐานของการสื่อสารนี้ขึ้นอยู่กับบรรยากาศของความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ที่เกิดขึ้นโดย ความสมัครใจของแต่ละคนโดยไม่ต้องมีสิ่งจูงใจ

ช่องทางการสื่อสารหลายรูปแบบของทางมูลนิธิปวีณา

การใช้สื่อมวลชนเป็นตัวนำข่าวสาร

ใช้วิธีการสื่อสารหลายรูปแบบทั้งสองทางและอื่นๆ

จากการที่การสื่อสารเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้การจัดการมูลนิธิปวีณา หงสกุลมีประสิทธิภาพ ซึ่งนอกจากการสื่อสารจะเป็นแบบสองทาง ระหว่างผู้ก่อตั้งองค์กร ซึ่งคือคุณปวีณา หงสกุลและการสื่อสารแนวนอนระหว่างเจ้าหน้าที่ปฏิบัติกรด้วยตนเองแล้วนั้น ภายในมูลนิธิปวีณายังมีการสื่อสารกับผู้ที่มาร้องทุกข์ และผู้เข้ามาแจ้งเบาะแสโดยเป็นการเปิดกว้างในการสื่อสารให้เป็นแบบทุกทิศทุกทาง กล่าวคือ อาจจะมีการสื่อสารเป็นแบบ แนวเฉียงไปข้างๆด้วย นอกเหนือจากการสื่อสารแนวนอน การสื่อสารขาขึ้น และการสื่อสารขาลง ซึ่งสอดคล้องกับ ธงชัย และชนาธิป สันติวงษ์ (2542) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการสื่อสารในการจัดการองค์กรไว้ว่า เนื้อหาของสารจากที่มีการสื่อสารเฉพาะงาน มาเป็นการสื่อสารในทางสังคม และการติดต่อสื่อสารนั้นมีทุกทิศทุกทาง คือทั้งแนวนอน แนวตั้ง ขาขึ้น ขาลง รวมทั้งการติดต่อสื่อสารไปด้านข้างๆด้วย นอกจากนี้ลักษณะการติดต่อสื่อสารนั้นจะมีทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ แต่ส่วนมากจะนิยมแบบไม่เป็นทางการ

นอกจากนี้การสื่อสารภายในมูลนิธิปวีณา หงสกุล มีประสิทธิภาพนั้น ส่วนหนึ่งมาจากผู้บริหารที่มีความเป็นผู้นำ และสามารถใช้ในการสื่อสารเพื่อบริหารงานในมูลนิธิได้อย่างดี ทำให้เจ้าหน้าที่ทุกคนมีแนวทางการดำเนินงานในทิศทางเดียวกัน คือ ต้องการช่วยเหลือสังคม จากผู้ที่มาร้องทุกข์แต่ละคนนั้น เป็นเด็กและสตรี หรือพ่อแม่ ผู้ปกครองของผู้ร้องทุกข์ที่เข้ามาแจ้งเหตุต่างๆ ซึ่งผู้วิจัยสามารถสังเกตเห็นได้จากการสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยไปสัมภาษณ์ กล่าวคือ การตอบคำถามของเจ้าหน้าที่นั้นจะมีการความรู้สึกและความเห็นใจแก่ผู้ที่มาร้องเรียน ซึ่งเคยไปร้องเรียนที่สถานีตำรวจหรือร้องเรียนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและไม่ได้รับความช่วยเหลือ จึงต้องเข้ามาร้องทุกข์กับทางมูลนิธิปวีณา เพื่อให้ช่วยประสานงานในการดำเนินงานต่อ โดยบุคคลเหล่านั้นล้วนเป็นผู้ที่นำส่งสาร และเจ้าหน้าที่เองก็ให้ความดูแล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรรณิ เอื้อวัฒนา (2542) ที่ ศึกษาการถูกกระทำรุนแรงทางด้านร่างกายและจิตใจของเด็กโดยบิดามารดา ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง และสัมพันธภาพในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางลบกับการถูกกระทำรุนแรงของเด็กจากมารดา และภาวะวิกฤตในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการถูกกระทำรุนแรงของเด็กจากมารดา

นอกจากนี้ในส่วนของการสื่อสารมายังผู้รับสารนั้น ในส่วนของประชาสัมพันธนั้นจะมีสื่อมวลชนรายการต่างๆนำเสนอเรื่องราวและ กิจกรรมต่างๆของทางมูลนิธิแต่ที่สำคัญการเสนอตัวเพื่อประชาสัมพันธต้องเป็นการกระทำที่ไม่ใช่เงินแต่ประการใด ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งของการสื่อสารการตลาดไปยังกลุ่มเป้าหมายให้เกิดการยอมรับและเกิดทัศนคติที่ดีต่อองค์กร อันจะนำไปสู่ผลสำเร็จในการประกอบการนั้นๆ รวมทั้งสอดคล้องกับ ดารา ทีปะปาล (2541) ว่า การประชาสัมพันธจะมีลักษณะเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการก็ได้แต่วัตถุประสงค์สำคัญ ก็คือ เพื่อเสริมสร้างสัมพันธภาพและความเข้าใจอันดีต่อกัน เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กร (Corporate Image) และบริการที่นำเสนอ

การสื่อสารกับองค์กรภายนอก

จากการที่ผู้วิจัยศึกษานั้นพบอีกว่า เนื้อหาของสารที่ ได้สื่อออกไปนอกจากจะสื่อสารภายในมูลนิธิแล้วนั้นยังมีการสื่อสารกับองค์กรภายนอก คือ นั่นคือการสื่อสารที่ต้องประสานงานกับหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เช่น สื่อมวลชนต่างๆ รวมทั้งประชาชนทั่วไป ซึ่งการเผยแพร่ข้อมูล ความรู้ผ่านสื่อเหล่านี้ซึ่งสอดคล้องกับ G.Belch & M.Belch (2004) ว่า การสื่อสารกับองค์กรภายนอกเป็นการสื่อสารกับกลุ่มสาธารณะต่างๆ (External Publics) เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับกลุ่มสังคมภายนอกและสอดคล้องกับ สุวิวัฒนา วงษ์กะพันธ์ (2530) ว่า การดำเนินงานทางการตลาดจำเป็นต้องอาศัยระบบข่าวสาร เพื่อเชื่อมโยงธุรกิจกับผู้บริโภคที่มีอยู่กระจายกระจายทั่วไปในตลาด เพื่อให้ทั้งสองฝ่ายมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน และรู้ถึงความเคลื่อนไหวของแต่ละฝ่ายได้ตามต้องการ

สื่อมวลชน

สื่อมวลชน เป็นช่องทางในการสื่อสารที่ผู้ส่งสารไปถ่ายทอดเนื้อหาสารเกี่ยวกับการช่วยเหลือของมูลนิธิ ผ่านสื่อมวลชนอยู่เป็นประจำ ทั้งนี้การสื่อสารผ่านช่องทางสื่อสารมวลชนนั้น จะเน้นในเรื่องการให้ข้อมูลข่าวสาร นอกจากนี้ ปรมะ สตะเวทิน(2546) ได้กล่าวถึงสื่อมวลชน ว่า สื่อมวลชนเป็นสื่อที่สามารถนำสารจากผู้ส่งสารไปสู่ผู้รับสาร ซึ่งประกอบด้วยคนจำนวนมากได้อย่างรวดเร็วภายในเวลาเดียวกัน โดยทั่วไปแล้วสื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ นิตยสาร ภาพยนตร์รวมทั้งยังสอดคล้องกับ เกศินี จุฑาวิจิตร (2548) ว่า สื่อมวลชน (Mass Media) เป็นสื่อที่มีอิทธิพลและมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ด้วยมีลักษณะเฉพาะที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาหลายๆประการด้วยกัน เช่นมีความกว้างไกลในการกระจายไปยัง

พื้นที่ต่างๆ มีความรวดเร็วในการถ่ายทอดข่าวสารได้อย่างถูกต้อง แม่นยำตรงกับความถูกต้องของผู้ส่งสารและมีประสิทธิภาพในการให้ความรู้

โทรทัศน์

จากการที่ผู้วิจัย ได้ศึกษานั้น พบว่า โทรทัศน์เป็นสื่อที่เข้าถึงกลุ่มผู้รับสารได้อย่างทั่วถึง โดยในช่องรายการที่น่าเสนอ เกี่ยวกับข่าวของทางมูลนิธินั้น ได้แก่ ช่อง 3 ในรายการข่าวภาคค่ำ เรื่องเด่นเย็นนี้ รายการ ข่าวสารม มิติ รายการผู้หญิง ถึงผู้หญิง ทางช่อง7 รายการข่าวภาคค่ำ รายการ เจาะเกาะติด รายการเรื่องจริงผ่านจอ ช่อง 5 รายการข่าวภาคค่ำ ช่อง 9 รายการข่าวภาคค่ำเช่นเดียวกัน ซึ่งสื่อมวลชนมีบทบาทหน้าที่ หลักที่สำคัญของของการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับการช่วยเหลือของมูลนิธิปวีณา คือ การทำหน้าที่เป็น Gate Keeper ของสื่อมวลชนทำให้ประชาชนผู้รับสารได้ทราบเรื่องราวที่ผ่านการกรองข่าวสารมาแล้วจากสื่อมวลชน ฉะนั้นเรื่องราวที่น่าเสนอ จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิธินีวรรณสกุล (2542) ศึกษาการเปิดรับข่าวสารการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวในสภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ มีการเปิดรับข่าวสารการประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวในสภาวะวิกฤตเศรษฐกิจจากสื่อประเภทต่าง ๆ ต่างกัน โดยจากจากสื่อมวลชน ถึงพฤติกรรมการท่องเที่ยวในสภาวะวิกฤตเศรษฐกิจอีกทั้งยังมีการเผยแพร่เรื่องราวของ

รวมไปถึง บทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนที่เป็นช่องทางการส่งเสริมการยับยั้งการทารุณกรรมเด็กและสตรีคือ การประสานส่วนต่างๆในสังคม ทั้งนี้จากที่ผู้วิจัยได้กล่าวไปนั้นเป็น บทบาทของสื่อมวลชนที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ข่าวการช่วยเหลือของมูลนิธิปวีณา หงสกุล นั้นการเป็นช่องทางการสื่อสาร นอกจากนี้แล้วช่องทางการสื่อสารมวลชนนั้นยังเป็นช่องทางที่สำคัญเผยแพร่ข้อมูลที่ทางมูลนิธิได้เข้าช่วยเหลือและเป็นสื่อกลางในการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ

จากข้อมูลเชิงปริมาณจากการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนนั้น มีการเปิดรับสื่อโทรทัศน์มากที่สุดจากตาราง 4.6 อาจเนื่องมาจากสื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่น่าเสนอทั้งภาพ เสียงและสร้างความดึงดูดที่ให้น่าสนใจว่าสื่ออื่น ซึ่งรายการทางโทรทัศน์เป็นรายการข่าวที่มีทุกวัน และรายงานเรื่องจริงผ่านจอก็เป็นรายการที่มีประจำทุกสัปดาห์ ทั้งนี้สอดคล้องกับ Roger(1971) ว่า การส่งสารซ้ำหลายๆครั้ง จะทำให้สารนั้นถูกยอมรับโดยผู้รับสารมากขึ้นซึ่งจะทำให้ผู้รับสารจำเนื้อหาสารได้ดีขึ้น และสารนั้นจะมีประสิทธิภาพในการจูงใจเพิ่มขึ้นอีกด้วยและ Kotler and Roberto(1991) (อ้างถึงใน ทรรศนวรรณ รณฤทธิวิชัย ,2548 :120) กล่าวว่า การนำเสนอสารซ้ำๆกัน จะช่วยให้สารเป็นที่จดจำได้มาก โดยใช้ความถี่หมายถึง อัตราความบ่อยครั้งที่กลุ่มเป้าหมายได้รับสาร และการย้ำ คือ การย้ำเตือนเป็นระยะๆเพื่อผู้รับสารจะได้ไม่ลืมสารนั้นๆ

ตลอดจนความต่อเนื่องในการให้ข่าวสาร และสอดคล้องกับ Zim bardo and Leipper (1991) (อ้างถึงใน พัชรภา เชี่ยวชาญ, 2546 :172) ว่า การที่สารนั้นๆ มีการเสนอเนื้อหา ผ่านสื่อต่างๆ บ่อยๆ ทำให้เกิดความคุ้นเคยกับข่าวสารอันก่อให้เกิดความสนใจ ความเข้าใจในเบื้องต้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ คันสนีย์ ฤทธิทองพิทักษ์ (2546) ว่า สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อ ประชาชนมีการเปิดรับบ่อยครั้งที่สุดในช่องทางการสื่อสารมวลชน

อินเทอร์เน็ต

สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางการสื่อสารสมัยใหม่ที่เข้าถึงกลุ่มคนได้หลากหลายและสะดวก ในการติดต่อข่าวสารซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดาราวรรณ ศรีสุกใส (2542) ศึกษาการเปิดรับ ข่าวสารการประชาสัมพันธ์โครงการรถไฟฟ้า บีทีเอสที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารการ ประชาสัมพันธ์โครงการรถไฟฟ้าบีทีเอสจากสื่อมวลชนต่างกัน ประชาชนที่มีอายุ อาชีพต่างกันมีการ เปิดรับข่าวสารการประชาสัมพันธ์ โครงการรถไฟฟ้าบีทีเอสจากสื่อมวลชนต่างๆโดยการรับข่าวสาร เกี่ยวกับการช่วยเหลือของมูลนิธิปวีณานันนอกจากจะสามารถเข้าถึงข่าวสารจากเว็บไซต์ของ มูลนิธิโดยตรงแล้ว ยังสามารถรับข่าวสารจากเว็บไซต์ต่างๆที่เกี่ยวกับการให้ข่าวสารเช่น เว็บไซต์ ทั่วไป ด้วย เช่น www.google.com www.thairat.com www.kapook.com ซึ่งการเข้าถึงสื่ออิ เล็กทรอนิกส์นี้นับเนสื่อที่วัยรุ่นในปัจจุบันนิยมใช้มากที่สุดเพราะเป็นสื่อที่สามารถเข้าค้นหาข้อมูล และข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว แต่ข้อจำกัดคือในบางพื้นที่อาจยังไม่สามารถเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียม เมื่อเปรียบเทียบกับสื่ออื่นๆอย่างหนังสือพิมพ์หรือโทรทัศน์นั่นเองซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยชลดา ทองสุกนอก (2540) ศึกษาการเปิดรับสื่อ ความรู้ ทักษะคิด ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมใน การอนุรักษ์พลังงานของเจ้าของอาคารและโรงงานควบคุม จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเปิดรับสื่อมวลชน อินเทอร์เน็ตมากกว่า และสื่อบุคคลจาก ซึ่งผู้สัมภาษณ์ พนักงานในที่ ทำงาน และความตระหนักต่อการอนุรักษ์พลังงาน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในการทำนายเรื่องการมี ส่วนร่วมในการอนุรักษ์พลังงานในเชิงบวก

หนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์เป็นช่องทางการสื่อสารสื่อมวลชนที่มีประชาชนรับรู้ข่าวสารเรื่องราวของ มูลนิธิปวีณาทั้งนี้จากการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างนั้น พบว่าข่าวที่ลงในหนังสือพิมพ์ เป็นการนำเสนอเรื่องราวที่เป็นประเด็นทางสังคม หรือที่กำลังเป็นกระแส โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาในระดับปริญญาตรีซึ่งถือว่ามีระดับการศึกษาที่สูงพอสมควรศึกษาเรื่องการ เปิดรับสื่อ ความรู้ ทักษะคิดและพฤติกรรมกรยอมรับวิถีชีวิตตามหลักชีวิตของประชาชนในเขต กรุงเทพมหานครสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐพรรณ ศรีमुख(2541) ศึกษาเรื่องการเปิดรับสื่อวิถี

ความรู้ทัศนคติและพฤติกรรมการยอมรับวิถีชีวิตตามหลักชีวิตของประชาชนในเขต กรุงเทพมหานครโดยผลการวิจัยพบว่าผู้ที่มีความรู้ในระดับปริญญาตรีเลือกที่จะเปิดรับสื่อ หนังสือพิมพ์มากที่สุด

วิทยุ

วิทยุเป็นช่องทางการสื่อสารสื่อมวลชนที่มีประชาชนรับรู้ข่าวสารเรื่องราวของมูลนิธิปีวีณา หงสกุลโดยมีการเปิดรับของสื่อในระดับการให้ข้อมูลข่าวสารรองจากสื่อโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต ซึ่งจากการวิจัยนั้นประชาชนส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับข่าวสารจากมูลนิธิผ่านสื่อวิทยุมากที่สุด(จากตาราง4.9)อาจเนื่องมาจากกลุ่มผู้รับสารเป็นกลุ่มที่มีทางเลือกในการเปิดรับสื่อ หลายทาง และอาจเลือกรับสื่อที่สามารถเห็นทั้งภาพและเสียงมากกว่า ซึ่งคลื่นวิทยุที่ใช้ในการรับ สารคือ คลื่น จส.100 เป็นคลื่นที่ผู้ฟังมักเป็นผู้ขับขีรถยนต์ในท้องถนน เช่นคนขับรถโดยสารประจำ ทางหรือรถโดยสารส่วนบุคคลมากกว่า และผู้ฟังในกรุงเทพมหานครการรับข่าวสารจากคลื่น 107.5 นั้น เป็นคลื่นที่ร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่น ต่างจังหวัด ซึ่งกลุ่มคนฟังจะไม่ใช้วิทยุ

นอกจากนี้โดยธรรมชาติของวิทยุ จะเป็นสื่อที่คนทั่วไปสามารถรับสารได้ ไม่ว่าจะเป็นผู้ พิจารทางสายตาหรือคนที่ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ รวมทั้งในการฟังรายการวิทยุก็สามารถทำ อย่างอื่นควบคู่ไปด้วยได้ ทั้งนี้จะแตกต่างจากงานวิจัยของ คันสนีย์ ฤทธิทองพิทักษ์ (2546) ว่าการ เปิดรับข่าวสารเรื่องสมุนไพรรักษาโรคของมูลนิธิปีวีณาของมูลนิธิปีวีณา พบว่าสื่อวิทยุมีการ เปิดรับข่าวสารเรื่องสมุนไพรรักษาโรคของมูลนิธิปีวีณาในการเปิดรับในระดับที่ต่ำในขณะที่สื่อมวลชน ประเภทอื่นมีการเปิดรับในระดับที่สูง

ช่องทางการสื่อสารมวลชนทั้ง สื่อโทรทัศน์ วิทยุ และสื่อหนังสือพิมพ์และอินเทอร์เน็ต เป็นช่องทางการ สื่อสารที่น่าเนื้อหาสารเผยแพร่ออกสู่ประชาชนผู้รับสารในเรื่องราวของการ ช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปีวีณา ซึ่งส่งผลต่อความรู้และทัศนคติของผู้รับสาร ว่าเมื่อมารับรู้ ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อมวลชนแล้วทำให้ความรู้หรือทัศนคติเปลี่ยนไปอย่างไรต่อการทำงานและการ ช่วยเหลือของมูลนิธิปีวีณา

ทั้งนี้หากประชาชนผู้รับสารบางคนไม่มีความรู้หรือประสบการณ์เกี่ยวมูลนิธิมาก่อนนั้นก็ อาจมีความรู้และทัศนคติที่ไม่ตรงกัน แต่หากได้รับข่าวสารข้อมูลอย่างเป็นประจำก็อาจมีความรู้ และทัศนคติที่ดีต่อมูลนิธิได้ซึ่งสอดคล้องกับ Klapper (1960) (อ้างถึงใน เกตินิก จุฑาวิจิตร ,2540 :127) ว่า สื่อมวลชนสามารถสร้างทัศนคติและค่านิยมให้เกิดแก่ประชาชนได้ในกรณีทีบุคคลนั้นๆ ไม่เคยมีความรู้หรือประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นมาก่อน ทัศนคติและความเชื่อจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ บุคคลนั้นรับข่าวสารในแนวเดียวกันบ่อยๆ

ดังนั้น อิทธิพลของสื่อมวลชนจึงเป็นลักษณะสะสม มิใช่เกิดขึ้นโดยทันทีทันใด หรือในระยะเวลาอันสั้น ทั้งนี้ประชาชนจะมีทัศนคติที่ดีต่อข่าวสารการช่วยเหลือของมูลนิธิปวีณาวิชาน่าผ่านสื่อมวลชนจึงเกิดความโน้มเอียงได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ประมะ สตะเวทิน (2546) ว่า สื่อมวลชนไม่ได้มีอิทธิพลโดยตรงต่อประชาชน แต่เป็นเพียงผู้สนับสนุนความคิดเห็น ทัศนคติ หรือทำที่ดั้งเดิมเท่านั้น การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากสื่อมวลชนเกิดขึ้นต่อเมื่อมีความโน้มเอียงที่จะเปลี่ยนแปลงอยู่ก่อนแล้ว รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อริศรา จารุรัตน์ (2548) ว่า สื่อมวลชนไม่ใช่สิ่งเดียวที่สามารถทำให้ประชาชนยอมรับผลิตภัณฑ์ภายใต้โครงการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ แต่การที่ประชาชนจะเลือกยอมรับและบริโภคผลิตภัณฑ์นั้นขึ้นกับความสามารถตอบในการสนองความต้องการเป็นหลัก

ผู้รับสาร การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ตอนที่1 ลักษณะทั่วไปทางประชากร

จากการเก็บแบบสอบถามจำนวน 400 ชุดนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 13-21 ปี และมีการศึกษาในระดับที่ปริญญาตรี โดยสังกัดในเอกชนมากที่สุด รวมทั้งมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 5000-10000บาท/ต่อเดือน โดยมากกว่าครึ่งอาศัยอยู่ในหอพักรวม

ตอนที่2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณา

การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณาพบว่าจากสื่อต่างๆของกลุ่มตัวอย่างพบว่า สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่ผู้รับสารเปิดรับมากที่สุดรองลงมาคือสื่ออินเตอร์เน็ต สื่อหนังสือพิมพ์และสื่อวิทยุตามลำดับซึ่งสื่อที่ใช้นี้เป็นการใช้เพียงสื่อมวลชนทั้งสิ้น เพื่อเป็นช่องทางการสื่อสารที่กลุ่มเป้าหมายได้รับรู้มากที่สุด ทั้งนี้ผู้รับสารที่รับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชนประเภทต่างๆ เป็นผู้รับสารที่มีฐานะเป็นมวลชน (The audience as mass) อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (2547) ว่า ผู้รับสารที่มีฐานะเป็นมวลชน สามารถรับสารเดียวกันได้แม้จะอยู่ต่างเวลาต่างสถานที่กัน สามารถอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับเดียวกันได้ในเวลาที่ตนสะดวก หรือ วิทยุ โทรทัศน์สามารถเชื่อมผู้รับที่อยู่ต่างสถานที่ให้รับรายการเดียวกันพร้อมๆกันได้

นอกจากนี้แล้วช่องทางการสื่อสารมวลชนยังเปิดโอกาสให้ประชาชนมีการตอบกลับ (Feedback) ซึ่งสอดคล้องกับ อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (2547) ว่า การให้ผู้รับสารมีการตอบกลับ (Feedback) ทำให้ผู้รับสารมีโอกาสปรับเปลี่ยนฐานะจากผู้ดูหรือผู้รับเพียงอย่างเดียว มาเป็นผู้มี

ส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาและในกระบวนการสื่อสารของสื่อบางประเภท เช่น การจัดรายการแบบเปิดให้ผู้ฟังโทรศัพท์เข้ามาร่วมแสดงความคิดเห็นในรายการวิทยุและโทรทัศน์ (Phone-In radio and television programs)

ตอนที่3 ความรู้ที่มีต่อมูลนิธิการศึกษา

จากการทำการวิจัยนี้ได้รับผลการวิจัยว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ว่ามีมูลนิธิการศึกษามีสายด่วน 1134 และ ตู้ปณ.222 เป็นสายด่วนแจ้งร้องทุกข์และความรู้ว่าคุณปวีณา หงสกุล ผู้ก่อตั้งมูลนิธินั้นเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาก่อน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี คาร์เตอร์ วิต (Carter V.Good, 1973: 325 อ้างใน โสภิตสุดา มงคลเกษม, 2539 : 42) กล่าวว่า ความรู้เป็นข้อเท็จจริง (facts) ความจริง (truth) เป็นข้อมูลที่มนุษย์ได้รับและเก็บรวบรวมจากประสบการณ์ต่างๆ

ตอนที่ 4ทัศนคติที่มีต่อมูลนิธิการศึกษา

ทัศนคติของผู้รับสารที่มีต่อมูลนิธิการศึกษานั้น เป็นทัศนคติในเชิงปานกลาง กล่าวคือ ผู้รับสารไม่ได้มีอคติ ต่อการช่วยเหลือเด็กและสตรี ของมูลนิธิ ที่ผู้รับสารได้รับจากการเปิดสื่อ และความรู้นั้นก็ไม่ได้เป็นไปในแง่บวกหรือลบซึ่งสอดคล้องกับแมคไกวร์ และมิลแมน (McGuire and Millman,1965) กล่าวว่า แนวความคิดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ทัศนคติ โดยใช้อิทธิพล ทางสังคม เกิดจากความเชื่อที่ว่า บุคคลจะพัฒนา ทัศนคติ ของตนเองในลักษณะใดนั้น ขึ้นอยู่กับข้อมูลที่ได้รับจากผู้อื่นในสังคม

ข้อเสนอแนะสำหรับมูลนิธิการศึกษาเพื่อเด็กและสตรี

1. มูลนิธิการศึกษา นับว่าเป็นมูลนิธิที่เป็นที่ยอมรับในสังคมว่าได้ช่วยเหลือปัญหาของสังคมอย่างจริงจัง และการทำงานที่มีบทบาทในภาคประชาชนที่ต้องการให้ลดความรุนแรงแก่เพศสตรีและเด็ก ทางด้านการทำงานและประชาสัมพันธ์งานต่างๆของมูลนิธินั้นนับว่าเข้าถึงวัยรุ่นได้เป็นอย่างดี แต่อยากให้มีการประชาสัมพันธ์ไป ยังกลุ่มวัยรุ่นชายให้มีความรู้และให้มากขึ้น เพราะปัญหาที่เกิดโดยการทำร้ายเด็กและสตรีนั้นเป็นผู้ชายที่เป็นคนการประชาสัมพันธ์ควรให้ผู้ชายทราบถึงปัญหาและร่วมมรดงค์ที่จะไม่ใช่ความรุนแรงแก่เด็กและสตรี

2. มุลินธิปัญหาเพื่อเด็กและสตรี เป็นมุลินธิที่การประชาสัมพันธ์ในเรื่องของการช่วยเหลือเป็นอย่างดี บางครั้งในการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชนและในการเข้าร้องเรียนของผู้ร้องทุกข์นั้น การนำเสนอฉบับภาพ และข้อมูลบางครั้ง ควรปกปิดและ ไม่เปิดเผยข้อมูลของเหยื่อทั้งหมด สื่อ นับว่ามีบทบาทสำคัญต่อการสร้างอิทธิพลทำให้ประชาชนเลือกที่จะรู้จัก การทำงานของ มุลินธิ หรือการแคंपระชาสัมพันธ์มุลินธิ ดังนั้นการออกสื่อในเรื่องของการเข้าช่วยเหลือและควร นำเสนอถึงการติดตามให้ความช่วยเหลือจนถึงสิ้นสุด เพื่อเป็นการให้ประชาชนเห็นถึงการทำงานอย่างจริงจังของมุลินธิ มากกว่าการแคंपเสนอข่าวมาเข้าช่วยเหลือเท่านั้น

3. มุลินธิปัญหา หงสกุลนั้น มีผู้ก่อตั้งคือ คุณปวีณา หงสกุลซึ่งถือว่าเป็นสตรีที่ได้รับการยอมรับและมีภาพลักษณ์ที่ดีต่อสังคมเป็นอย่างมาก ทั้งการช่วยเหลือและการเข้าประสานงานการทำงานกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อมุลินธิ แต่การประชาสัมพันธ์นั้น ให้มีกิจกรรมร่วมกับภาครัฐมากกว่านี้หรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เยาวชนหรือเพศชายเข้าใจและร่วมกันแก้ไขปัญหา ริเริ่มโครงการขึ้นมาเพื่อให้เพศชายรับรู้หรือเข้าใจต่อบทบาทและหน้าที่ที่พึงปฏิบัติต่อเด็กและสตรีนั่นเอง

จากผลการวิจัย ได้ตอบสมมติฐานต่างๆดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1. ลักษณะทางประชากรที่ต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมุลินธิปัญหาต่างกัน

จากผลการทดสอบลักษณะทางประชากรที่เพศต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมุลินธิปัญหา ไม่ต่างกัน เนื่องจาก เพศหญิงหรือชายหรืออ ระดับชั้นการศึกษาไม่ว่าจะเป็นระดับมัธยมต้น มัธยมปลายหรือระดับชั้นมหาวิทยาลัย นั้นมีความรู้ต่อมุลินธิปัญหา คืออยู่แล้ว ทั้งนี้อาจเป็นเนื่องจากความรู้ที่มีอยู่เดิมจากการเผยแพร่ข่าวสารของทางมุลินธิและความรู้เดิมที่มีต่อประธานมุลินธินั่นคือคุณปวีณา หงสกุลนั่นเอง

สมมติฐานข้อที่ 2. ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการช่วยเหลือช่วยเหลือเด็กและสตรีของมุลินธิ

จากผลการทดสอบลักษณะทางประชากรที่เพศต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมุลินธิปัญหา ไม่ต่างกัน เนื่องจาก ไม่ว่าเพศหญิงหรือชายและ ระดับชั้นการศึกษาไม่ว่าจะเป็นระดับมัธยมต้น มัธยมปลายหรือระดับชั้นมหาวิทยาลัย นั้นมีทัศนคติต่อการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมุลินธิปัญหาอยู่แล้วทั้งนี้อาจเป็นเนื่องจากทัศนคติที่มีอยู่เดิมจากการเผยแพร่

ข่าวสารของทางมูลนิธิและทัศนคติเดิมที่มีต่อประธานมูลนิธินั้นคือคุณปวีณา หงสกุลนั่นเอง นับเป็นทัศนคติที่ดีต่อบุคคล

สมมุติฐานที่3. การเปิดรับข่าวสารกับความรู้ของวัยรุ่นเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณามีความสัมพันธ์กัน

จากผลการวิจัยนั้นพบว่าการเปิดรับข้อมูลข่าวสารกับความรู้ของวัยรุ่นเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณาไม่มีความสัมพันธ์เนื่องจากการที่วัยรุ่นมีความรู้เดิมอยู่แล้วต่อมูลนิธิปวีณา ทั้งความรู้เกี่ยวกับองค์กร หรือความรู้เกี่ยวกับคุณปวีณา หงสกุล ประธานมูลนิธิ จึงทำให้การเปิดรับข่าวสารแม้จะมีมากขึ้นแต่ไม่ได้ทำให้ความรู้มีมากขึ้นด้วย

สมมุติฐานที่4. การเปิดรับข่าวสารกับทัศนคติของวัยรุ่นเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณามีความสัมพันธ์กัน

จากผลการวิจัยนั้นพบว่าการเปิดรับข้อมูลข่าวสารกับทัศนคติของวัยรุ่นที่มีต่อการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณาไม่มีความสัมพันธ์เนื่องจากการที่วัยรุ่นมีทัศนคติเดิมที่ดีอยู่แล้วต่อมูลนิธิปวีณา ทั้งทัศนคติที่ดีต่อกับองค์กร หรือทัศนคติที่ดีต่อคุณปวีณา หงสกุล ประธานมูลนิธิ จึงทำให้การเปิดรับข่าวสารแม้จะมีมากขึ้นแต่ไม่ได้ทำให้ทัศนคติมีมากขึ้นด้วย

สมมุติฐานที่5. ความรู้กับทัศนคติของวัยรุ่นเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณามีความสัมพันธ์กัน

จากผลการวิจัยนั้นพบว่าความรู้กับทัศนคติของวัยรุ่นที่มีต่อการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปวีณาไม่มีความสัมพันธ์เนื่องจากการที่วัยรุ่นมีทัศนคติเดิมที่ดีอยู่แล้วต่อมูลนิธิปวีณา ทั้งทัศนคติที่ดีต่อกับองค์กร หรือทัศนคติที่ดีต่อคุณปวีณา หงสกุล ประธานมูลนิธิ จึงทำให้แม้ความรู้ต่อการช่วยเหลือเด็กและสตรีขีปวีณา หงสกุลจะมีมากขึ้นแต่ไม่ได้ทำให้ทัศนคติมีมากขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การทำงานของมูลนิธิ นับเป็นภาคเอกชนที่เข้ามาช่วยเหลือสังคม แต่ที่จริงแล้ว ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นภาครัฐควรเข้ามาช่วยเหลือและเข้ามาดำเนินการก่อน แต่เมื่อภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมด้วยแล้วนั้น ภาครัฐเองก็ควร ร่วมมือกับมูลนิธิ หรือมีกิจกรรมรวมกัน เพื่อให้การทำงานสอดคล้อง

และประสานงานกันอย่างต่อเนื่อง เพราะบางครั้ง มูลนิธิเองก็เป็นเพียงหน่วยงานเล็กเล็กที่คนในสังคมไม่สามารถที่จะเข้าร้องเรียนได้ทุกคน ด้วยความจำกัดของแต่ละมูลนิธินั้นเอง

2. การช่วยเหลือสังคม ในเรื่องของความรุนแรงต่อเด็กและสตรีนั้นควรบัญญัติเข้าเป็นข้อกำหนดหรือแผนยุทธศาสตร์ชาติในเรื่องของการแก้ไขอย่างจริงจัง หรือการแก้ไขปัญหาความรุนแรงนี้ ควรเป็นการร่วมมือทั้งทางภาครัฐและภาคเอกชน การออกพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กและสตรี และผลักดันให้มีความจริงจังและการปฏิบัติอย่างแท้จริง ทั้งคณะกรรมการในภาครัฐหรือหน่วยงานที่ให้ความคุ้มครองเด็กและสตรี

คณะรัฐบาลในปัจจุบันจึงควรสานต่อนโยบายแผนยุทธศาสตร์ชาติฉบับดังกล่าวเพื่อขับเคลื่อนให้บรรลุเป้าหมาย

3. สนับสนุนและเผยแพร่ความรู้ในเรื่องสิทธิ ความเท่าเทียมของสตรีและการสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันในครอบครัว ดังนั้นภาครัฐบาลซึ่งมีส่วนสำคัญ ควรสนับสนุนทั้งการประชาสัมพันธ์กับองค์กรกิจกรรมส่งเสริมและรณรงค์ทั้งทางภาคเอกชนในประเทศ ร่วมกับหน่วยงานภาคเอกชนหรือกลุ่ม NGO ต่างๆ เพื่อปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน และสม่ำเสมอเพื่อให้ประชาชน ได้รับความรู้และสร้างสัมพันธ์ที่ดีงามต่อกัน

4. จัดงานกิจกรรมเพื่อร่วมมือรณรงค์ แก้ไขปัญหาความรุนแรงโดยให้เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วม เพราะเยาวชนนั้นถือว่าเป็นรากฐานของสังคม และส่งเสริมการสร้างความอบอุ่นแก่สถาบันครอบครัวและการรณรงค์เรื่องของปัญหาที่เกิดขึ้นกับสตรี ส่งเสริมวันสตรี สากล และผลักดันให้สตรีเข้ามามีบทบาทในทุกภาคส่วนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร ความรู้และทัศนคติของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กและสตรีของมูลนิธิปี๋ณานับว่าเป็น การศึกษากระบวนการสื่อสารของผู้ส่งสาร ผ่านช่องทางการสื่อสาร ไปถึงผู้รับสารซึ่งเป็นทั้งการวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปริมาณ โดยให้ความสำคัญกับเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับมูลนิธิ ดังนั้นในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปอาจจะทำการศึกษาในแง่มุมอื่นที่เกี่ยวกับมูลนิธิปี๋ณา เช่น การสื่อสารภายในองค์กรของมูลนิธิที่มีระบบการบริหารจัดการองค์กรอย่างไรในการทำงานขององค์กร การสื่อสารประชาสัมพันธ์หรือให้ความรู้แก่สังคม เป็นต้น

2. การวิจัยในครั้งนี้แม้ว่าจะทำการวิจัยคุณภาพและปริมาณควบคู่กันไป แต่ไม่ได้ลงลึก รายละเอียดเกี่ยวกับการวิจัยเชิงปริมาณมากนัก ไม่ได้มีการตั้งสมมติฐานเพื่อหาข้อมูลเชิงปริมาณ ในการเปรียบเทียบ ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปอาจจะทำการวิจัยเชิงปริมาณที่เก็บแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างและตั้งสมมติฐานเพื่อหาความสัมพันธ์ของลักษณะทางประชากรของกลุ่ม ตัวอย่างกลับตัวแปรอื่นๆที่ใช้ในการวิจัย

3. การวิจัยในครั้งนี้ไม่ได้ศึกษาถึงประสิทธิผลของสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการหรือสื่อ ที่ทางมูลนิธิใช้ในการให้ความรู้ หรือโครงการรณรงค์ของทางมูลนิธิและการเข้ามามีส่วนร่วมของ วิทยุรุ่นในกิจกรรมของมูลนิธิ

4. การวิจัยครั้งนี้ มิได้กล่าวถึงการทำงานของมูลนิธิอื่นในรูปแบบเดียวกันของความ ช่วยเหลือ หรือหน่วยงานในภาครัฐที่ให้ความช่วยเหลือในรูปแบบเดียวกันกับมูลนิธิปวีณา เพื่อให้ ได้รับข้อมูลของการทำงานที่แตกต่างกันให้เห็นทั้งข้อดีและข้อเสีย เพื่อให้มีการแก้ปัญหาของสังคม ให้ถูกต้องยิ่งขึ้น